

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis discernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

II. In quo proprie consistat Eucharistiæ Sacramentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

cidentia exteriora quibus tegitur, *super substantialis*, propter Divinam vivificamque virtutem quæ ipsi inest. Aliquando *Communio*, propter unionem perfectam & ineffabilem, quam inter Christum Dominum ut caput, & Ecclesiæ fideles ut eius membra efficit, ex S. Damasc. lib. 4. *Orthod. fidei. cap. 14.* Aliquando *Sacra Synaxis*, propter religiosum fidelium conventum in solemnibus Sacramenti celebratione fieri solitum ex eodem S. Damasc. *ibid.* Aliquando *viaticum*, eò quòd illius virtute in hujus vitæ peregrinatione, & præsertim in ultimo ad æternitatem transitu sustentamur, ut in Concil. Niceno 1. can. 13.

Sed præ cæteris usitatissimum in Ecclesia est nomen *Eucharistia*, quod significat bonam gratiam vel gratiarum actionem, idque aptissimè ad designandum nos in hoc Sacramento gratias uberrimas, imo ipsarum gratiarum fontem in nobis recipere, & per idem Sacramentum acceptissimas Deo gratias posse referre, ut dicitur in *Cathec. Rom. p. 2. c. 4.*

Sive igitur *Eucharistia*, sive quovis alio nomine ex iis quæ suprà explicata sunt, appelletur, intelligitur Sacramentum illud, quod à Christo Domino in cœna ultima institutum est, in quo sub speciebus panis & vini verè, realiter, ac substantialiter ejusdem Christi corpus & sanguis continetur, ut in Conc. Trid. Sess. 13. cap. 1. & 2. expressè definitum est: quod plenius constabit ex iis quæ sectionibus sequentibus dicenda sunt.

SECTIO II.

In quo propriè consistat *Eucharistia Sacramentum*,

SUPPONIMVS tanquam certum ex fide, *Eucharistia* esse verè & propriè dictum Sacramentum à Christo Domino institutum: quod nullus negavit Hæreticorum, qui Sacramenta aliqua novæ legis agnoverunt. Et hæc veritas non modo in Concil. Trid. sup. sed etiam

tiam in Concil. Carthag. 3. can. 29. in Concil. Lateran. firmiter de Sum. Trin. & in Concil. Florent. in decret. definita est.

Hoc præsupposito, quaeritur in quo proprie consistat hoc Eucharistiae Sacramentum? Cum verò quatuor species in illo spectari possint, scilicet consecratio, corpus & sanguis Christi, species consecratae, & usus sive sumptio Sacramenti; ex quibus primum, & quartum in aliis ne aliqua transeunte consistunt; secundum verò & tertium in re permanente: haeretici huius temporis contendunt hoc Sacramentum non in re permanente, sed in actione transeunte consistere. Calvinus quidem in illius usu & sumptione; Kemnitius autem tum in sumptione tum etiam in consecratione ipsius, ut videri potest apud Bellarminum. Lib. 4. de Euchar.

Huic errori opposita est Catholicae fidei veritas, quae docet Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum in re permanente consistere; & sic corpus Christi Dominum post verba consecrationis pro'ata realiter existens sub speciebus panis, esse verè & proprie Sacramentum; sumitur, sive in sacratio servetur; sive ad ægros aut aliam causam publice deferatur. Ita expressè definitum est in Concil. Trident. Sess. 13. cap. 5. & 6. & c. 11. 4. & 7. & approbatur fusè à Bellarmino lib. 4. de Euch. cap. 4. ex antiquissimo ritu servandi Sacramentum Eucharistiam, eam cum honore & reverentia ad ægros deferendi, qui per in Ecclesia fuit religiosissime observatus.

Cum igitur ex fide constat, Sacramentum hoc in re permanente consistere; dubitatur inter doctores, num in solo Christi corpore sub speciebus contento, num in utroque speciebus, num in utroque simul Sacramenti huius proprie consistat.

Vera & ab omnibus communiter recepta est illorum sententia, qui dicunt consistere, tam in speciebus consecratis, quam in Christi corpore & sanguine sub iisdem speciebus; proindeque Sacramentum Eucharistiae esse verè quid compositum ex speciebus consecratis, & corpore

ac sanguine Christi Domini. Ita S. Doctor In 4. d. 8. q. 2. ad 1. quæst. 1. a. 1. ad 2. cui communiter alii Theologi subscribunt: & probatur ex c. p. *Hoc est de consecr. dist. 2. ubi dicitur hoc Sacramentum, constare duobus; visibili elementorum specie, & invisibili Christi carne & sanguine; veluti persona Christi constat ex Deo & homine.* Deinde ex eo quod Cone. Trid. Sess. 13. cap. 1. dicit in Eucharistia Sacramento verè contineri Corpus & Sanguinem Christi. Vnde inferetur aliquid aliud ab ipso Christi corpore & sanguine ad rationem Sacramenti pertinere, nimirum species & accidentia sub quibus continetur.

Ex dictis colligitur Sacramentum Eucharistia ab aliis sex Sacramentis in eo præsertim differre; quod alia Sacramenta in actione aliqua transeunte consistant, scilicet in applicatione formæ ad materiam; nec proinde existant nisi cum actu conferuntur & suscipiuntur: at verò Sacramentum Eucharistia in re aliqua permanente consistit, ut explicatum est.

Sunt & aliæ inter Eucharistiam & alia Sacramenta differentia, quæ ex infra dicendis facile intelligentur, inter quas hæc minime prætermittenda est, quod Eucharistia Sacramentum sit omnium aliorum Sacramentorum Nobilissimum & Excellentissimum. Vnde S. Dionysius cap. 3. de Eccl. Hierar. dicit, *Ad hoc Sacramentum tanquam ad suum finem Sacramenta omnia alia ordinari: & in Catech. Rom. asseritur Hoc Sacramentum, quantum ad bonorum affluentiam, se habere ad reliqua, sicut se habet fons ad rivulos.*

SECTIO III.

Quanam sit materia Eucharistia conficienda.

Nomine materiæ in Sacramento Eucharistia intelligitur id, ex quo secundum Christi Domini institutionem conficitur ipsum Sacramentum; seu res illa quæ per verba Consecrationis in ipsius Christi Domini corpus & sanguinem convertenda est.

ER